

عنوان مقاله:

بررسی سه ساله برنامه های غیر حضوری ارائه شده توسط واحد بازآموزی سازمان نظام پزشکی مشهد (1393-95)

محل انتشار:

مجله سازمان نظام پزشکی مشهد، دوره 21، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

رضا افشاری - سردبیر مجله سازمان نظام پزشکی مشهد، مشهد، ایران؛ عضو فرهنگستان علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

سید جواد صبور داوریان - سازمان نظام پزشکی مشهد، مشهد، ایران

احسان صفار نجیب - سازمان نظام پزشکی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

پیش زمینه: آموزش مداوم یک روش مؤثر یادگیری است و آموزش مداوم جامعه پزشکی، یک عنصر کلیدی در افزایش دانش، مهارت، کیفیت و اثربخشی سیستم بهداشتی-درمانی و ارتقای شایستگی حرفه ای است. اندوخته های یادگیری در هر سطحی از آموزش با گذشت زمان دچار کاهش و فراموشی می شود و همچنین، با پیشرفت تکنولوژی حجم جدیدی از اطلاعات نیز هر روز به علوم مختلف افزوده می شود لذا با توجه به مشکلاتی که در آموزش حضوری برای شرکت کنندگان وجود دارد، آموزش غیرحضوری امری غیرقابل اجتناب است. با توجه به اهمیت بازآموزی گروه های جامعه پزشکی و اهمیت دوره های غیرحضوری، هدف از مطالعه حاضر بررسی سه ساله برنامه های بازآموزی غیرحضوری ارائه شده توسط واحد بازآموزی سازمان نظام پزشکی مشهد (1393-95) بود. روش ها: این مطالعه توصیفی-مقطعی بر روی برنامه های بازآموزی غیرحضوری ارائه شده توسط سازمان نظام پزشکی مشهد در سال های 1393-95 انجام شد. داده های جمع آوری شده شامل برنامه های ارائه شده، سال برگزاری، گروه های هدف و شرکت کنندگان بود. در این مطالعه تعداد شرکت کنندگان در هر برنامه در سال های مختلف مورد بررسی قرار گرفت. داده های مطالعه کنونی در نرم افزار Excel نسخه 2013 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: بیشترین برنامه های بازآموزی تدوین و ارائه شده در سال 1395 (6 برنامه بازآموزی غیرحضوری) و کمترین آن در سال 1393 (دو برنامه بازآموزی غیرحضوری) بود. در مجموع 13218 نفر در سال های 1393-95 در برنامه های بازآموزی غیرحضوری شرکت کردند. بیشترین تعداد شرکت کننده در سال 1395 (9247 نفر) و کمترین در سال 1393 (194 نفر) بود. بیشترین شرکت کنندگان در دوره های بازآموزی غیرحضوری در رشته های پزشکی عمومی (34/5%)، داروسازی (25/8%) و دندانپزشکی عمومی (21%) و کمترین در رشته های پرتو درمانی (0/04%)، غدد درون ریز و متابولیسم (40%)، طب اورژانس (0/05%) و پزشکی هسته ای (0/07%) بود. مشمولین برنامه های بازآموزی بیشتر در برنامه های بیوتکنولوژی (45/4%)، فرآورده های بیولوژیک (40/3%) و آشنایی با انواع دیابت و درمان (8/5%) شرکت کردند. نتیجه گیری: حمایت سازمانی به منظور افزایش دسترسی به اطلاعات و ارتباطات لازم است که آموزش مداوم نیز از جمله این موارد است. در برنامه های بازآموزی باید موضوعات دیگری مانند مدیریت سلامت، تداخلات دارویی و عوارض جانبی آن ها، اخلاقیات و اعتیاد گنجانده شود. علاوه بر روش های مرسوم، بهره گیری از فناوری های جدید و رسانه های اجتماعی به منظور پیشرفت روش های بازآموزی (مانند یادگیری الکترونیکی و استفاده از دستگاه های هوشمند) ضروری است.

کلمات کلیدی:

کلید واژه ها: آموزش مداوم، بازآموزی، سازمان نظام پزشکی، مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1146330>

